Nr. 25.
31.
maí.

Auglýsing

um

reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn skuli gefa saman hjón.

Samkvæmt 5. gr. í lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febrúar 1886 skulu hjermeð settar þessar reglur fyrir því, hvernig veraldlegir valdsmenn eiga að gefa saman hjón samkvæmt nefndum lögum:

Þegar hjónaefnin eru komin á vígslustað, og hinir lögboðnu vottar eru tilkvaddir, lætur valdsmaður sá, sem fremja á athöfnina, hjónaefnin ganga fram, og mælir standandi á þessa leið:

Með því að N. N. á (í) N. N. (hjer nefnir valdsmaður brúðguma með fullu nafni, stjett, stöðu og heimili), og N. N. á (í) N. N. (hjer nefnir hann brúði með fullu nafni, stjett, stöðu og heimili), sem fyrir því að . . . (hjer til greinir valdsmaður ástæðu þá, sem heimilar hjónaefnunum að láta gefa sig í hjónaband eptir lögum 19. febrúar 1886), hafa snúið sjer til yfirvaldsins til þess, að hjónaband það, sem þau ætla í að ganga, verði stofnað á þann hátt, sem segir í lögum 19. febrúar 1886, en til þess hafa þau heimild eptir lögum þessum, með því að birting sú, sem fyrirskipuð er í 3. gr. þessara laga, hefur fram farið, án þess neinu lögbanni hafi hreyft verið gegn hjónabandinu fyrir valdsmanni, og með því að alls þess hefur gætt verið, sem eptir 4. gr. ber að gæta, áður hjónavígsla sje framin, þá verða þau nú gefin saman í hjónaband. En áður en til þessa kemur, ber mjer sem valdsmanni hjer að brýna fyrir yður (hjer ávarpar hann brúðguma) og yður (hjer ávarpar hann brúði), hve mikils varðandi og þýðingarmikið það samband er, sem þið ætlið nú í að ganga. Það heit, sem þið eigið hjer að vinna hvort öðru, er óriptanlegt loforð um ást og trúnað, og um að hjálpa hvort öðru og aðstoða hvort annað í öllu lífi ykkar, hvernig sem það verður, og hvernig sem það snýst; til þessa skuldbindið þið ykkur á þessari stundu og kallið yfirvaldið til vitnis um það. Virðing fyrir helgi þessa loforðs er skilyrði fyrir heill og hamingju heimilanna og undirstaða góðra siða í mannfjelaginu. Ef þið rjúfið það, þá mun það raska lífsró ykkar og friði samvizkunnar, enda þótt það baki ekki ætíð ábyrgðar eptir borgaralegum lögum. Í þeirri von og í trausti til þess, að þið hafið bæði íhugað þetta vel, og sjeuð komin hingað með þeim fasta ásetningi, að halda það loforð, sem þið vinnið, og að lifa saman

Bekjendtgjørelse

Nr. 25.
31te
Maj.

om

Formular ved Indgaaelse af Ægteskab for den borgerlige Øvrighed.

I Henhold til § 5 i Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, af 19de Februar 1886 fastsættes herved følgende Formular ved Indgaaelse af Ægteskab for den borgerlige Øvrighed i Henhold til bemeldte Lov:

Naar begge Parter ere komne tilstede og de lovbefalede Vidner ere tilkaldte, lader den Øvrighedsperson, som skal foretage Handlingen, Personerne fremtræde og taler derpaa, selv staaende, saaledes:

Da N. N. af N. N. (Mandens fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted) og N. N. af N. N. (Fruentimmerets fulde Navn, Stand, Stilling og Opholdssted), som . . . (her nævnes den Grund, der hjemler de Paagjældende Adgang til at indgaa Ægteskab efter Lov af 19. Februar 1886), have henvendt sig til Øvrigheden for at faa det Ægteskab, de agte at indgaa med hinanden, fuldbyrdet paa den i Loven af 19. Februar 1886 foreskrevne Maade, hvortil de efter denne Lov ere berettigede; da den i Lovens § 3 befalede Kundgjørelse har fundet Sted, uden at noget Forbud imod Ægteskabets Stiftelse er blevet anmeldt for Øvrigheden; og da Alt, hvad der ifølge Lovens § 4 skal paases, forinden en Vielse maa foretages, er blevet iagttaget, vil dette Ægteskab nu være at fuldbyrde. Forinden der imidlertid skrides hertil, paaligger det mig, som dette Steds Øvrighed, at minde Dem (her nævnes Manden) og Dem (her nævnes Fruentimmeret) om Betydningen og Vigtigheden af den Forbindelse, som De nu staa i Begreb med at indgaa. Det Løfte, De her skulle give hinanden, indeholder et uigjenkaldeligt Tilsagn om Kjærlighed, Troskab, gjensidig Hjælp og Bistand igjennem hele Livet, i alle dets Forhold, under alle Omskiftninger; dertil forpligte De Dem i denne Stund og kalde Øvrigheden til Vidne derpaa. Agtelse for dette Løftes Hellighed er Betingelsen for Familiernes Lykke og Tilfredshed og Grundvolden for den sædelige Orden; Overtrædelsen deraf vil undergrave Deres Livs Fred og Deres Samvittigheds Ro, om den end ikke altid medfører Ansvar efter den borgerlige Lov. I det Haab og den Forudsætning, at De begge vel have overvejet dette, og ere komne hid med det faste Forsæt

Nr. 25. 31. maí.

eins og rjettum hjónum ber í ást, eindrægni og siðsemi, heitir yfirvaldið ykkur í landstjórnar nafni öllum þeim rjettindum, sem samfara eru löglegu hjónabandi, en leggur jafnframt á ykkur allar þær skyldur, sem hjón hafa hvort gagnvart öðru og gagnvart öðrum, og brýnir alvarlega fyrir ykkur að uppfylla þessar skyldur.

Að svo mæltu snýr valdsmaður sjer að brúðgumanum og segir:

Því spyr jeg yður N. N. (og ávarpar brúðguma fullu nafni), hvort þjer viljið taka N. N. (fullt nafn brúðarinnar) yður til eiginkonu? Þegar brúðgumi hefur svarað þessari spurningu með já i, snýr valdsmaður sjer að brúðinni og segir: Sömuleiðis spyr jeg yður N. N. (og ávarpar brúðina fullu nafni), hvort þjer viljið taka N. N. (fullt nafn brúðguma) yður til eiginmanns? Þegar brúðurin hefur svarað þessari spurningu með já i, segir valdsmaður: Fyrir því lýsi jeg því hjermeð yfir sem valdsmaður á þessum stað og í krapti laganna, að N. N. á (í) N. N. og N. N. á (í) N. N. (hjer endurtekur valdsmaður fullt nafn hjónaefna, sjett, stöðu og heimili) eru saman gefin í lögmætt hjónaband.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 31. maí 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

at holde det Løfte, De aflægge, og at leve med hinanden som det sømmer sig rette Ægtefolk i Kjærlighed, Endragtighed og Ærbarhed, tilsiger Øvrigheden Dem i Statens Navn alle de Rettigheder, der følge med et lovligt Ægteskab, men paalægger Dem tillige alle de Forpligtelser, som Ægtefolk have mod hinanden indbyrdes og imod Andre, og indskjærper Dem alvorligen Opfyldelsen af disse Forpligtelser. Nr. 25. 31te Maj.

Øvrighedspersonen vender sig derpaa til Manden og siger:

Jeg tilspørger derfor Dem N. N. (Mandens fulde Navn), om De vil have N. N. (Fruentimmerets fulde Navn) til Hustru? Naar Manden hertil har svaret Ja, vender Øvrighedspersonen sig til Fruentimmeret og siger: Ligeledes tilspørger jeg Dem N. N. (Fruentimmerets fulde Navn) om De vil have N. N. (Mandens fulde Navn) til Mand? Naar Fruentimmeret har besvaret dette Spørgsmaal med Ja, siger Øvrighedspersonen: Thi forkynder jeg herved, som dette Steds Øvrighed, i Kraft af Loven, Ægteskabet imellem N. N. af N. N. og N. N. af N. N. (her gjentages begge Personers fulde Navne, Stilling og Opholdssted) at være lovligen indgaaet.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 31. Maj 1890.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.